

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 se sídlem Francouzská 808/19, Praha 2, rozhodl samosoudkyně JUDr. Otílií Hrehovou ve věci žalobce : **O** [redacted] **B** [redacted] nar. dne [redacted], bytem [redacted] zastoupeného advokátem JUDr. Martinem Korbařem, sídlem Lublaňská 507/8, 120 00, Praha 2 - Vinohrady, proti žalovanému **Česká republika - Ministerstvo spravedlnosti ČR**, IČO: 00025429, sídlem Vyšehradská 16/424, 128 10 Praha 2, o **982.000 Kč s přísl.**

t a k t o :

- I.** Žaloba, aby žalovaná byla povinna zaplatit žalobci částku 982.000,- Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,05% ročně z této částky od 19.9.2015, se **z a m í t á .**
- II.** Žalobce je povinen na náhradě nákladů řízení zaplatit žalované částku **1.500,- Kč** do tří dnů od právní moci rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhal po žalované zadostiučinění z titulu nezákonného trestního stíhání vedeného proti jeho osobě. Uvedl, že Policie České republiky vydala dne 30.10.2013 usnesení č.j. [redacted] kterým bylo podle § 160 odst.1 tr.ř. **zahájeno trestní stíhání** pro trestný čin vraždy podle ust. §9 odst.2, ust. § 219 odst.1,2 písm.f) tr. zákona platného do 31.12.2013. Proti tomuto usnesení podal stížnost dne 4.11.2013. Tato stížnost byla státním zástupcem dne 10.1.2014 zamítnuta. Dne 2.7. 2014 byla ve věci podána Městskému soudu v Praze obžaloba, která byla projednána v hl. líčení. Rozsudkem sp.zn. [redacted] ze dne 4.12.2014 byl poškozený obžaloby podle § 226 písm. c) tr.ř. **zproštěn**, když zproštění navrhl i státní zástupce. Rozsudek ohledně poškozeného nabyl právní moci dnem vyhlášení. Poškozený byl navíc orgány policie zadržen dne 29.10.2013 a propuštěn ze zadržení byl na základě rozhodnutí soudu dne 31.10.2013. Zadržen byl tedy 2 dny. Žalobce byl v rámci trestního řízení **vystaven nevybíravé kampani** sdělovacích prostředků, kdy byl označován jako organizátor nájemné vraždy, ve sdělovacích

prostředcích byla zveřejněna vícekrát jeho fotografie, v televizním vysílání byly záběry z probíhajícího soudu, kde byla zjevná jeho totožnost, opět jako pachatele trestného činu vraždy. Je přitom zjevné, že zejména prvotní informace o zadržení poškozeného (a dalších tří osob) byly poskytnuty policií ČR, tedy orgány státu. Dokonce kupř. [REDAKCE] v článku ze dne [REDAKCE] výslovně uvedla, že obžalované soud odmítl poslat do vazby, ač se zodpovídají z naplánování a provedení vraždy podnikatele J. [REDAKCE] V. [REDAKCE] a poškozeného článek označil jako hlavního obžalovaného, který má autodílnu. Žalobce se žádného protiprávního jednání nedopustil. Již to, že za nezměněné důkazní situace (ohledně něj) státní zástupce navrhl jeho zproštění, ač byl označován jako návodce vraždy, zcela zjevně naznačuje **nezákonnost jeho trestního stíhání, které vyústilo v jeho zproštění**, které nabylo právní moci ihned. Poškozený utrpěl **nemajetkovou újmu**, když byl zpočátku na 2 dny zadržen a poté byl po dobu více než jednoho roku trestně stíhán pro jeden z nejzávažnějších trestných činů, což mu způsobovalo psychické problémy, nejistotu v osobních i pracovních vztazích, zejména, když byl jednoznačně identifikován sdělovacími prostředky, navíc mu to přinášelo **problémy v rodinném životě, problémy ve vztazích s družkou i dospělou dcerou, která se mu po dobu stíhání začala odcizovat, protože si nebyla jista, zda její otec se skutečně jedná, pro které je stíhán, nedopustil**. Žalobce je aktivní sportovec ([REDAKCE]), trestní stíhání mělo vliv i na jeho postavení v rámci sportovního soutěžení, kde se setkal i s nevráživostí a označováním za vraha, s čímž se samozřejmě setkal i na jiných místech. Je zcela zjevné, že články v novinách s uveřejněním jeho fotografie, jména i právní kvalifikace nemohly zůstat bez odezvy. V důsledku nezákonného stíhání, které sice vyvrcholilo vydáním spravedlivého zprošťujícího rozsudku, utrpěl po psychické stránce nemalou újmu, navíc byly dotčeny jeho rodinné vztahy a i jeho pověst sportovce. Příčinná souvislost mezi nezákonným rozhodnutím a vznikem škody je tudíž jednoznačně dána, když řízení bylo zahájeno na základě usnesení policejního orgánu, posléze byla podána obžaloba státního zastupitelství a nakonec byl poškozený obžaloby zproštěn, mj. i na návrh státního zástupce, který obžalobu podal. Navíc byl 2 dny zadržen, za což požaduje částku 3.000,- Kč v souladu s konstantní judikaturou. Pokud jde o nemajetkovou újmu, má za to, že odpovídající částkou odškodnění je částka 1.000.000,- Kč s ohledem na tvrzený trestně právní delikt a jeho konsekvence. Žalobce podáním ze dne 18.3.2015, doručeným téhož dne, uplatnil svůj nárok na náhradu nemajetkové újmy dle zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti státu za škodu, u příslušného orgánu, tj. u Ministerstva spravedlnosti České republiky, a to ve výši 1.003.000,- Kč. Nárok byl žalobci **přiznán a uhrazen pouze zčásti, a to v částce 21.000,- Kč**, skládající se z 20.000,- Kč jakožto přiměřené zadostiučinění a 1.000,- Kč za omezení osobní svobody žalobce z důvodu zadržení. Nárok ve zbylé částce 982.000,- Kč přiznán nebyl. Trestní stíhání za takový závažný zločin, jako je vražda, za kterou je možné uložit až výjimečný trest, předpokládá velmi výrazný zásah do života stíhané osoby, aniž by tato osoby musela konkrétní příklady zvláště prokazovat. Zejména v tomto případě, kdy se mělo jednat o „dopadení vrahů po dvaceti letech – těsně před promlčením“, jak se v médiích po celý rok trestního stíhání často zdůrazňovalo. Sdělovací prostředky učinily z této kauzy senzaci, která zajímala čtenáře a posluchače z celé České republiky. Podoba žalobce byla zveřejněna hned v několika novinových článcích, na internetových stránkách, v televizi apod. Mezi lidmi obecně panují předsudky, a přestože byl žalobce obžaloby zproštěn, z psychologického hlediska zůstane stále pro většinu obyvatel „tím vrahem, kterému to neprokázali“. S přihlédnutím k lidské povaze se bohužel jedná o obecně známý fakt, a ani v tomto případě k tomu není třeba předkládat důkazy. Přesto je žalobce schopen označit jeden **velmi podstatný zásah do jeho soukromého života, který mu trestní stíhání přineslo. Jedná se o jeho dceru, která se po celou dobu trestního stíhání, tj. více než rok, odmítala s otcem bavit, neboť média dokázala vytvořit takový nátlak, že vlastní dcera se obávala, že celý život žije s vrahem**. Z toho lze usuzovat, že mohly-

li sdělovací prostředky takto ovlivnit potomka, tedy někoho, koho zná poškozená osoba celý život, potom jistě i osoby, které nemají s žalobcem takový blízký vztah, nezůstaly vůči nátlaku médií imunní. Pokud se žalovaná odvolává na dřívější odsouzení žalobce, pak žalobce namítá, že tato skutečnost jeho újmu nesnižuje. Jednalo se totiž o zcela jiný charakter činu, neboť šlo o nedovolenou výrobu a držení omamných a psychotropních látek a jedů. Žalobce si stíhání za tento čin zavinil sám, a za to také pykal. Tento případ však nebyl ničím zajímavý a sledován médii rozhodně nebyl. Nicméně právě skutečnost, že žalobce byl již dříve za cokoli odsouzen, vedla lidi pravděpodobně k většímu přesvědčení, že žalobce je kriminálník, který bezesporu spáchal vše, co mu bylo i později kladeno za vinu. V tomto případě žalovanou přiznaná částka 20.000,- Kč nemá schopnost narovnat vytrpěné a možné další očekávané útrapy spojené s masivní roční medializací, která žalobci navždy udělila cejch vraha, ba dokonce organizátora vraždy. Nakonec žalobce trvá i na úhradě celé požadované částky 3.000,- Kč, neboť poskytnuté zadostiučinění ve výši 1.000,- Kč je rovněž zcela nedostačující s ohledem na skutečnost, že toto zadržení souviselo s případem, který byl tolik sledován. Omezení osobní svobody bylo navíc nezaviněné, nečekané a pro žalobce naprosto traumatizující.

Žalovaná se žalobou nesouhlasila, uvedla k tomu, že u ní žalobce dne 18. 3. 2015 (žádostí ze dne 18. 3. 2015) uplatnil z důvodů v žalobě popsanych nárok na přiměřené zadostiučinění ve smyslu zákona č. 82/1998 Sb., v celkové výši 1.003.000,- Kč spočívající v nemajetkové újmě za nezákonné trestní stíhání a nemajetkové újmě za omezení osobní svobody. K projednání žádosti žalobce došlo dne 16. 9. 2015. Žalovaná **konstatovala, že v předmětném řízení bylo vydáno nezákonné rozhodnutí** ve smyslu § 7 zákona č. 82/1998 Sb., požadované zadostiučinění nebylo žalobci poskytnuto v požadované výši. Žalovaná **poskytla žalobci odškodnění ve výši 20.000,- Kč z titulu nezákonného trestního stíhání a dále odškodnění ve výši 1.000,- Kč z titulu omezení osobní svobody žalobce**, ve zbytku byla žádost žalobce zamítnuta. Uvedla dále, že žalobce v žalobě popisuje, v čem spatřuje nárok na nemajetkovou újmu způsobenou mu nezákonným trestním stíháním v souvislosti se zásahem do jeho osobnostní sféry důvodným, avšak vznik a zejména intenzita nemajetkové újmy z titulu nezákonného rozhodnutí musí prokazovat. V souvislosti s povahou trestní věci uvedla, že v daném případě bylo trestní řízení proti žalobci vedeno pro zvlášť závažný trestný čin vraždy, přičemž žalobci hrozilo uložení trestu odnětí svobody od 12 do 15 let či výjimečného trestu. Co se týče délky trestního stíhání, bylo trestní stíhání zahájeno dne 30. 10. 2013 sdělením obvinění a pravomocně bylo skončeno dne 4. 12. 2014. Délka trestního stíhání žalobce tedy činila jeden rok a jeden měsíc, což není vzhledem k závažnosti trestného činu, pro který bylo trestní stíhání vedeno, délka nepřiměřená. V přípravném řízení bylo vypracováno množství znaleckých posudků a vyslechnuta spousta svědků. Co se týče následků způsobených ve sféře žalobce, ty byly tvrzeny pouze v obecné rovině a nebyly nijak prokázány (zhoršené vztahy v rodině, zhoršená pozice v závodní činnosti, zásah do psychiky a další tvrzené skutečnosti). Prokázána byla pouze masivní medializace, která proběhla nejen v souvislosti se skutkem dávaným žalobci za vinu, ale rovněž s vytvořenou jednotkou Tempus Policie ČR. Pokud však žalobce tvrdí, že policejní orgán zapříčinil tuto medializaci, je povinen tuto skutečnost prokázat. Co se týče dalších zásahů, žalovanou bylo zjištěno, že žadatel s výjimkou prvního výsledku ve věci, odmítl vypovídat, a to i v řízení před soudem. Z výpisu z trestního rejstříku žalobce dle žalované pak vyplývá, že tento byl již dříve několikrát odsouzen za trestnou činnost, přičemž za poslední skutek byl odsouzen v roce 2006 k výkonu trestu odnětí svobody v délce 66 měsíců za závažnou trestnou činnost nedovolené výroby a držení omamných a psychotropních látek a jedů. Jinak lze nahlížet na nemajetkovou újmu vzniknuvší osobě, která se prvně dostala pod tíhu trestního stíhání, a jinak je nutno posuzovat

situaci osoby, která se opakovaně tlaku trestního stíhání vystavuje sama. Žalobce nebyl v průběhu trestního stíhání vazebně stíhán, pouze zadržen, což bylo předmětem dalšího posuzovaného nároku. Po zhodnocení okolností případu žalovanou byl nárok žalobce na poskytnutí přiměřeného zadostiučinění z titulu nezákonného trestního stíhání v penězích shledán důvodným ve výši 20.000 Kč. Tato přiznaná výše je zcela přiměřená okolnostem dané věci. Na výše uvedené argumentaci žalovaná i nadále setrvává. Žalobce dále v žalobě požaduje přiznání peněžitého zadostiučinění ve výši 2.000,- Kč z titulu omezení osobní svobody žalobce v případě zadržení jeho osoby. Žalovaná v rámci předběžného projednání žádosti žalobce konstatovala, že v trestním řízení vedeném proti žalobci došlo k porušení práva žadatele v případě jeho zadržení. Toto konstatování a přiznání peněžité částky ve výši 1.000,- Kč považovala žalovaná za dostačující. Přiznaná částka představuje částku 500,- Kč za jeden den omezení osobní svobody žalobce, přičemž žalobce konkrétní zásahy způsobené omezením osobní svobody netvrdí ani nijak nedokládá. Zároveň s ohledem na trestní rejstřík žalobce není žalobci skutečnost omezení svobody nijak neznámá. Z toho důvodu žalovaná přistoupila na přiznání částky za omezení osobní svobody na samé spodní hranici judikatorního rozmezí. Celková přiznaná částka v rámci předběžného projednání žádosti žalobce ve výši 21.000,- Kč byla žalovanou zaslána na bankovní účet, jehož číslo bylo sděleno žalované v žádosti o odškodnění. Žalovaná navrhuje, aby byla žaloba v plném rozsahu zamítnuta.

Soud z nesporných tvrzení a z **rozsudku** Městského soudu v Praze sp.zn. [redacted] ze dne 4.12.2014 zjistil, že žalobce byl trestně stíhán a nakonec zproštěn obžaloby. Řízení bylo vůči žalobci a dalším spoluobviněným zahájeno dne 30. 10. 2013 trestní stíhání pro trestný čin vraždy dle ust. § 219 odst. 1, 2 písm. f) trestního zákona. Usnesení bylo převzato všemi spoluobviněnými téhož dne. Proti uvedenému usnesení podali spoluobvinění stížnosti, které byly následně zamítnuty. Dne 2. 7. 2014 byla podána obžaloba Městským státním zastupitelstvím v Praze k Městskému soudu v Praze. Dne 4. 12. 2014 byl vyhlášen rozsudek, jímž byli spoluobvinění zproštěni obžaloby dle ust. § 226 písm. c) trestního řádu. Státní zástupce se vzdal odvolání ve vztahu k žalobci a M [redacted] Dne 19. 1. 2015 podal státní zástupce odvolání v neprospěch J [redacted] S [redacted], které vzal následně dne 13. 2. 2015 zpět. Právní moci nabyl rozsudek ve vztahu k žalobci dne 4. 12. 2014. Z **usnesení** Obvodního soudu pro Prahu 4 č.j. [redacted] (č.l. 55) se podává, že žalobce byl v cele předběžného zadržení v délce 2 dnů a následně byl ze zadržení propuštěn.

Z **článků z tisku** soud zjistil, že posuzovaná kauza žalobce byla v době vedeného trestního stíhání medializována (např. pod názvem [redacted] na č.l. [redacted] na č.l. 10 ze stránek [redacted] na č.l. 35 - Zprávy [redacted] dále [redacted] na č.l.36 ze [redacted] titulek [redacted], dále článek [redacted] l. 38, [redacted] Další článek [redacted] na č.l. 40. Další článek [redacted] na č.l. 41. Článek na č.l. 42 [redacted] Článek na č.l. 44 „ [redacted] Další článek [redacted] na č.l. 47. [redacted]

Svědkyne, **dcera žalobce** D [redacted] B [redacted] k žalobcem tvrzené újmě v rodinných vztazích vypověděla, že se o informaci údajného otcem spáchaného zločinu dozvěděla z internetu, přečetla si tam nějakou zprávu (bylo to na [redacted] Uvěřila, že to snad udělal, byla na něho naštvaná a přestala se s ním vůbec bavit. Chodila v té době cvičit, to okolí se

přestalo s ní vybavovat, říkali, že její otec je vrah, že je zločinec. Ustal její vztah i s kamarádkami. Vnímala, že otec jí zklamal. Nějakou dobu se spolu nemluvili, měla s tím dost problémů v komunitě, ve které byla předtím ve styku. Nicméně to, že je nevinný pochopila, když byla u soudního jednání, kde byl vyslýchán svědek ve stavu opilosti a tehdy pochopila, že to určitě táta neudělal. Dost trpěla tím odcizením, byla na otci dosti závislá. Nyní se již spolu baví. Byla tedy přesvědčena, že to udělal a až u soudu pochopila, že tomu tak není, celé to odcizení trvalo asi 1 rok. V té době s otcem ve společné domácnosti nebydlela. Vztah s otcem před obviněním z vraždy fungoval tak, že jezdili hodně spolu v autě závodně [REDAKCE]. Každý jim ten vztah záviděl, byli spřízněné duše. On byl ten rodič, který byl na ní hodný, kupoval jí dárky. Naopak matka jí dost cepovala. Hodně jí bylo líto toho, jak to dopadlo, byla dost na otci psychicky závislá. Otec má ještě další děti, syna, jemuž je [REDAKCE] let. Otec též špatně snášel to odcizení, byl bezradný, měl slzy v očích, když na něj vyjela s tou věcí, vytykal jí, proč mu nevěří, že on by jí nelhal. Myslí si, že i on je na ní hodně citově závislý, asi by to nepřežil, kdyby se s ním zpátky nedala dohromady. Je jeho jediná dcera. Ví o tom, že otec byl v minulosti trestně stíhán, byl odsouzen, byl i ve výkonu trestu odnětí svobody nepodmíněného, tenkrát šlo ale o jinou věc a ne o vraždu člověka. Tenkrát jí bylo [REDAKCE] let, vnímala tu situaci, jako dítě. Otec se vrátil po 5 letech a ten vztah právě v té době začal být krásný a pevný. Začala již v tom věku rozumět dospělým, začala je chápat. Přitakala na to závodění s otcem, jezdila i na koních. Chtěla být jen s ním a nahradit tak roky, kdy tady nebyl. Jako dítě tenkrát to původní trestní stíhání vnímala jinak. Zdůraznila, že otec si určitě odškodnění zaslouží, neboť pociťovali problémy v rodině i přes medializaci toho případu. Dozvěděla se, že se na něho dívali přes prsty, bylo to nespravedlivé, že byl obviněn na základě svědectví opilého člověka.

Žalovaná v průběhu řízení předložila soudu (s důrazem na to, aby soud nemusel vyžadovat trestní spis) opis z evidence rejstříků trestů fyzických osob, v trestním spise založeno na č.l. 820 z 23.4.2014, z něhož se podává odsouzení žalobce Okresním soudem v Příbrami č.j. [REDAKCE] s odnětím svobody podmíněně na 4 roky zkušební doba do 1.2.1981, k tomu amnestie z 8.5.1980. Dále odsouzení Okresním soudem v Příbrami dne 16.9.1980 č.j. [REDAKCE], odnětí svobody nepodmíněné (poté podmíněně propuštění 1.2.1988 s uložením zkušební doby 6 let). Dále Okresní soud Písek dne 30.12.1982 č.j. [REDAKCE] odnětí svobody nepodmíněné s počtem roků 7, zařazení do 1. NVS podmíněně propuštěn [REDAKCE] dne 1.2.1988 zkušební doba 6 let, k tomu amnestie z 1.1.1990. Dále Okresní soud Tachov 20.2.1996 č.j. [REDAKCE] peněžitý trest částka 15.000,- Kč, náhradní trest v trvání 15 týdnů, trest zaplacen 2.10.1996. Městský soud v Praze 24.4.2008 č.j. [REDAKCE], nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 66 měsíců, zařazen do věznice s ostrahou, podmíněně propuštěn 25.2.2009 se zkušební dobou do 25.2.2012, osvědčil se 19.5.2012. Z rozsudku Městského soudu v Praze č.j. [REDAKCE] ze dne 24.4.2008, se podává, že žalobce byl uznán vinným trestným činem [REDAKCE] podle § 846 a § 841, hlavy 21 zákoníku spojených států, a uložen trest v trvání 66 měsíců. Podle § 451 odst. 1 trestního řádu se v něm uložený trest odnětí svobody v trvání 66 měsíců a probační dohled po propuštění na 3 roky přeměňuje na trest odnětí svobody v trvání 66 měsíců, to je 5 let a šesti měsíců a zařazuje se pro výkon trestu do věznice s ochranou.

Z výpisu z internetových stránek [REDAKCE] se podává, že v rozhodném období trestního stíhání žalobce byla svědkyně D [REDAKCE] B [REDAKCE] s otcem vyfocena v zjevně milém objetí. Z facebookového profilu svědkyně D [REDAKCE] B [REDAKCE] se z rozhodného období podává informace, kdy svědkyně hovoří o otci hezky, právě v období vedení posuzovaného trestního stíhání.

Skutkový závěrem soudu je, že žalobce byl trestně stíhán a nakonec zproštěn obžaloby v řízení u Městském soudu v Praze rozsudkem sp.zn. [REDAKCE] ze dne 4.12.2014. V přípravném řízení byl orgány policie zadržen dne [REDAKCE] a propuštěn ze zadržení na základě rozhodnutí soudu dne [REDAKCE]. Zadržen byl 2 dny. Žalovaná konstatovala, že v posuzovaném řízení bylo vydáno nezákonné rozhodnutí ve smyslu § 7 zákona č. 82/1998 Sb., a poskytla žalobci odškodnění ve výši 20.000,- Kč z titulu nezákonného trestního stíhání a 1.000,- Kč z titulu omezení osobní svobody žalobce; ve zbytku byla žádost žalobce žalovanou zamítnuta. Kauza žalobce byla v tisku v průběhu trestního stíhání jeho osoby medializována.

Dle § 1 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb. odpovídá stát za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu způsobenou při výkonu státní moci.

Dle § 5 zákona č. 82/1998 Sb. stát odpovídá za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu, která byla způsobena

a) rozhodnutím, jež bylo vydáno v občanském soudním řízení, ve správním řízení, v řízení podle soudního řádu správního nebo v řízení trestním,

Podle § 7 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb. mají právo na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím účastníci řízení, ve kterém bylo vydáno rozhodnutí, z něhož jim škoda vznikla.

Podle § 8 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb. věty první lze nárok na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím uplatnit pouze tehdy, není-li dále stanoveno jinak, pokud pravomocné rozhodnutí bylo pro nezákonnost zrušeno nebo změněno příslušným orgánem.

Dle § 31a odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb. se bez ohledu na to, zda byla nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem způsobena škoda, poskytuje podle tohoto zákona též přiměřené zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu.

Dle § 31a odst. 2 se zadostiučinění poskytne v penězích, jestliže nemajetkovou újmu nebylo možno nahradit jinak a samotné konstatování porušení práva by se nejevilo jako dostačující. Při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění se přihlédne k závažnosti vzniklé újmy a k okolnostem, za nichž k nemajetkové újmě došlo.

Z hlediska právního posouzení věci soud činí následující závěr :

V souladu s konstantní judikaturou je možno uzavřít, že v daném případě **došlo ohledně žalobce k vydání nezákonného rozhodnutí** ve smyslu § 8 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb., za které lze považovat s ohledem na výsledek trestního řízení usnesení o zahájení trestního stíhání ze dne 30. 10. 2013. Ve smyslu rozsudku Nejvyššího soudu ČR ze dne 21. 8. 2012 sp. zn. 30 Cdo 2256/2011 lze za jistá základní vodítka pro hodnocení intenzity vzniklé nemajetkové újmy považovat povahu trestní věci, délku trestního stíhání a následky způsobené trestním stíháním v osobnostní sféře stíhané osoby.

Žalobce se tedy v tomto řízení domáhá finanční satisfakce z titulu nezákonného trestního stíhání vedeného proti jeho osobě. Původně u žalované uplatnil částku 1.003.000,- Kč, když žalovaná konstatovala, že došlo k vydání nezákonného rozhodnutí a poskytla žalobci zadostiučinění 21.000,- Kč z kteréžto částky je 20.000,- Kč přiměřeným zadostiučiněním za nezákonné trestní stíhání a částka 1.000,- Kč zadostiučiněním za omezení osobní svobody, když byl 2 dny v cele předběžného zadržení. Žalobce argumentuje tím, že je

aktivním sportovcem a že se zhoršily vztahy mezi ním a rodinou, konkrétně dcerou D [REDAKCE]. Soud z výpovědi svědkyně D [REDAKCE] B [REDAKCE] zjistil, že ta se o trestním řízení proti otci dozvěděla z portálu [REDAKCE] a jak uvedla, uvěřila tomu, že se otec deliktního jednání dopustil, a proto s ním přerušila kontakty. Jak dále uvedla, u trestního hlavního líčení byla přítomna, kde slyšela výpověď opilého svědka, z čehož usoudila, že otec je nevinný. Do té doby měli mít perfektní vztah, když spolu s žalobcem začali již dříve profesně závodit.

Oproti tomuto svědeckému tvrzení pak brojila žalovaná a předložila soudu fotografie z výpisu z internetových stránek [REDAKCE] z něhož se podává, že v rozhodném období trestního stíhání žalobce byla svědkyně s otcem vyfocena v milém objetí a též na svém facebookovém profilu z rozhodného období svědkyně hodnotí svého otce pozitivně, když se tak dělo právě v období posuzovaném, kdy byl žalobce trestně stíhán. Soud tak má za to, že nebyl prokázán žalobcem tvrzený odcizený vztah otce s dcerou v důsledku nezákonného trestního stíhání, když výpověď svědkyně soud považuje ve světle žalovanou předložených dokumentů a fotografií z rozhodného období, **za účelový**. Navíc nelze nevidět, že v minulosti byl žalobce opakovaně trestně stíhán a byl též odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody, což výrazně, dle názoru soudu snižuje (eliminuje) tvrzenou újmu žalobce do té míry, že soud nevidí důvod již poskytnuté zadostiučinění ze strany žalované jakkoli navyšovat.

Pokud jde o žalobcem zdůrazňovanou medializaci případu a jeho požadavek na zadostiučinění i v tomto segmentu soud posoudil medializaci trestní věci žalobce v té rovině, že medializace může **být i jen důsledkem respektování zásady veřejnosti**. Soud má za to, že veřejnost má právo být informována o trestních kauzách, jež jsou otevírány v rámci zásady práva na informace, kterého se veřejnosti dostává právě prostřednictvím masmediálních komunikačních kanálů, a proto **v zásadě nelze za zprostředkování informace o trestním stíhání žadatele jakkoliv odškodnit**. S ohledem na výše vyložené důvody, pak soud uzavírá, že finanční zadostiučinění žalobci ani v segmentu medializace nenáleží.

Žaloba byla proto zamítnuta.

Ohledně náhrady nákladů řízení soud rozhodl podle § 142 odst. 1 o. s. ř., podle kterého má právo na náhradu nákladů řízení žalovaná, neboť ta měla ve věci úspěch. Žalované vznikly náklady řízení ve formě režijních paušálů po 300,- Kč dle vyhl.č. 177/1996 Sb. (převzetí zastoupení, vyjádření k žalobě a 3 soudní jednání) a dle vyhl.č. 254/2015 Sb., celkem ve výši 1.500,- Kč.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání **do 15 dnů** ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, k Městskému soudu v Praze, prostřednictvím soudu podepsaného.

V Praze dne 17. května 2017

JUDr. Otília Hrehová v. r.
soudkyně

Za správnost vyhotovení:
Eliška Rysová, DiS.